

2020/2019(INL)

9.7.2020

OPINIA

Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

dla Komisji Prawnej

zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie aktu prawnego o usługach cyfrowych: dostosowanie przepisów prawa handlowego i cywilnego do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność internetową (2020/2019(INL))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Dita Charanzová

(Inicjatywa – art. 47 Regulaminu)

(*) Zaangażowana komisja – art. 57 Regulaminu

PA_INL

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Prawnej, jako komisji przedmiotowo właściwej:

- o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:
 - A. mając na uwadze, że swobodny przepływ usług, w tym usług cyfrowych, jest jedną z czterech podstawowych swobód zapisanych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania jednolitego rynku oraz że należy go usprawnić dzięki lepszej ochronie konsumentów i zapewnieniu ich dobrobytu;
 - B. mając na uwadze, że dyrektywa 2000/31/WE¹ (dyrektywa o handlu elektronicznym) stanowi ramy prawne dla usług online na rynku wewnętrznym i reguluje zarządzanie treścią przez pośredników usług hostingowych; mając na uwadze, że należy unikać wszelkiej fragmentacji tych ram prawnych wynikającej z rewizji dyrektywy o handlu elektronicznym;
 - C. mając na uwadze, że sprawozdanie Komisji Prawnej pt. „Akt o usługach cyfrowych: dostosowanie przepisów prawa handlowego i cywilnego w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność internetową” nie dotyczy przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, które są przedmiotem sprawozdania przygotowywanego przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów;
 - D. mając na uwadze, że dyrektywa (UE) 2019/2161² zmieniająca dyrektywę 2005/29/WE³ (dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych), a także dyrektywy (UE) 2019/770⁴ (dyrektywa w sprawie treści cyfrowych) i (UE) 2019/771⁵ w sprawie

¹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 7).

³ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/770 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych (Dz.U. L 136 z 22.5.2019, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w

niektórych aspektów umów o dostarczanie treści cyfrowych i usług cyfrowych oraz umów sprzedaży towarów zostały dopiero niedawno przyjęte;

- E. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) 2017/2394¹ odgrywa kluczową rolę w zacieśnianiu współpracy między organami krajowymi w dziedzinie ochrony konsumentów;
 - F. mając na uwadze, że pakiet dotyczący usług cyfrowych powinien pozostawać bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679² (RODO) ustanawiającego ramy prawne ochrony danych osobowych;
 - G. mając na uwadze, że pakiet dotyczący aktu prawnego o usługach cyfrowych nie powinien mieć wpływu na dyrektywę 2002/58/WE³, która wymaga od państw członkowskich zapewnienia wysokiego poziomu ochrony prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej;
 - H. mając na uwadze, że w związku z pandemią COVID-19 Komisja wyraziła zadowolenie z pozytywnego podejścia przyjętego przez platformy w odpowiedzi na jej pisma wysłane 23 marca 2020 r., w których zaapelowała do nich o współpracę w zakresie usuwania oszukańczych reklam produktów, które, jak fałszywie twierdzono, mogą zapobiec zakażeniu COVID-19 lub wyleczyć z tej choroby;
 - I. mając na uwadze, że środki ustawodawcze proponowane w ramach pakietu dotyczącego aktu prawnego o usługach cyfrowych powinny być oparte na dowodach, a Komisja powinna przeprowadzić szczegółową ocenę skutków w oparciu o odpowiednie dane, statystyki, analizy i badania różnych dostępnych opcji;
1. z zadowoleniem przyjmuje dokument wydany przez Komisję i organy państw członkowskich ds. współpracy w zakresie ochrony konsumentów (CPC) zatytułowany „Wspólne stanowisko CPC w sprawie COVID-19”⁴ dotyczące najnowszych

sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE (Dz.U. L 136 z 22.5.2019, s. 28).

- ¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1).
- ² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).
- ³ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).
- ⁴ Komisja Europejska / Sieć ds. współpracy w zakresie ochrony konsumentów, Wspólne stanowisko organów ds. współpracy w zakresie ochrony konsumentów, „Stopping

zgłoszonych przypadków oszustw i nieuczciwych praktyk w związku z pandemią COVID-19;

2. podkreśla konieczność lepszej ochrony konsumentów przez zapewnienie wiarygodnych i przejrzystych informacji dotyczących przykładów nieuczciwych praktyk, takich jak wprowadzające w błąd oświadczenia i oszustwa;
3. wzywa wszystkie platformy do współpracy z Komisją i właściwymi organami sieci ds. współpracy w zakresie ochrony konsumentów oraz Siecią Europejskich Centrów Konsumenckich w celu lepszego wykrywania nielegalnych praktyk i udaremniania oszustw; wzywa Komisję do stałego przeglądu jej wytycznych dla konsumentów i przedsiębiorstw handlowych, aby przyczynić się do uniemożliwienia wprowadzania na rynek, sprzedaży lub zakupu towarów oraz usług dostarczających konsumentom fałszywych, wprowadzających w błąd lub stanowiących inny rodzaj nadużycia treści oraz, w razie konieczności, do podjęcia działań ustawodawczych;
4. uważa, że celem takich wytycznych powinno być nie tylko stosowanie unijnego i krajowego prawa konsumenckiego, lecz także aktywne dążenie do wprowadzania środków umożliwiających szybką reakcję na kryzys na rynku;
5. zachęca do podjęcia starań mających na celu zapewnienie przejrzystości funkcjonowania i rozliczalności w reklamach internetowych i uważa, że w przypadku takich reklam potrzebne są dodatkowe wytyczne w zakresie staranności zawodowej i obowiązków platform; podkreśla, że potrzebne są nowe środki ustanawiające ramy stosunków między platformami a konsumentami w odniesieniu do zapewnienia przejrzystości reklam, cyfrowego sugerowania wyborów i preferencyjnego traktowania;
6. przypomina, że płatne reklamy lub płatne lokowanie w rankingu wyników wyszukiwania powinny być zaznaczane w jasny, zwięzły i zrozumiały sposób; sugeruje, że platformy powinny ujawniać źródła płatnych reklam, zwłaszcza mających charakter polityczny;
7. podkreśla, że reklama ukierunkowana musi być regulowana bardziej rygorystycznie, w sposób sprzyjający mniej inwazyjnym formom reklamy, oraz że w pakiecie dotyczącym aktu prawnego o usługach cyfrowych należy wyznaczyć jasne granice w odniesieniu do warunków określających możliwość gromadzenia danych w tym celu, aby lepiej chronić konsumentów;
8. uważa, że jeżeli odpowiednie dane wskazują na znaczącą różnicę w praktykach w zakresie reklamy wprowadzającej w błąd oraz w egzekwowaniu przepisów między unijnymi platformami a platformami z siedzibą w państwach trzecich, rozsądne jest rozważenie dalszych możliwości wzmocnienia zgodności z obowiązującymi przepisami;
9. uważa, że możliwości poprawy zgodności z obowiązującymi przepisami powinny

scams and tackling unfair business practices on online platforms in the context of the Coronavirus outbreak in the EU” [Eliminowanie oszustw i zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych na platformach internetowych w kontekście pandemii COVID-19 w UE].

obejmować spoczywający na reklamodawcach i pośrednikach reklamowych mających siedzibę w państwie trzecim obowiązek wyznaczenia przedstawiciela prawnego mającego siedzibę w Unii, do którego można by skierować wniosek, na przykład w celu umożliwienia konsumentom dochodzenia roszczeń w przypadku fałszywych lub wprowadzających w błąd reklam;

10. podkreśla potrzebę zapewnienia równych warunków konkurencji między reklamodawcami z Unii a reklamodawcami z państw trzecich; w związku z powyższym zwraca się do Komisji o dokonanie oceny wpływu, jaki miałyby wzajemne zobowiązania państw trzecich przyjęte w odpowiedzi na nowe przepisy unijne w sprawie świadczenia usług w państwach trzecich przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii, a jednocześnie o szerzenie wiedzy na temat tego, w jaki sposób prawo konsumenckie ma zastosowanie do reklamodawców z państw trzecich ukierunkowanych na rynek unijny;
11. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, jakim sankcjom lub innym ograniczeniom podlegają pośrednicy reklamowi i platformy zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi, jeżeli świadomie godzą się na fałszywe lub wprowadzające w błąd reklamy;
12. podkreśla znaczenie jasnego określenia tego, co stanowi fałszywą lub wprowadzającą w błąd reklamę; uważa, że platformy internetowe powinny podjąć środki, aby upewnić się, że nie czerpią zysków z fałszywych lub wprowadzających w błąd reklam, w tym z treści marketingowych influencerów, które nie zostały ujawnione jako sponsorowane;
13. podkreśla, że wymogi przejrzystości powinny obejmować zobowiązanie do ujawniania, kto płaci za reklamę, z uwzględnieniem płatności zarówno bezpośrednich, jak i pośrednich, a także wszelkiego innego wynagrodzenia otrzymanego przez dostawców usług, a także chronić konsumentów przed niezamówionymi informacjami online;
14. podkreśla, że reklamy produktów i usług handlowych oraz reklamy o charakterze politycznym lub ogłoszenia społeczne różnią się formą i funkcją, w związku z czym powinny podlegać odmiennym, choć uzupełniającym się wytycznym i zasadom;
15. przypominając o wcześniejszych staraniach, zwraca się do Komisji o dokonanie dalszego przeglądu praktyki stosowania wcześniej sformułowanych standardowych klauzul i warunków umownych, które nie są indywidualnie negocjowane z wyprzedzeniem, w tym umów licencyjnych dla użytkowników końcowych („warunki umów”), a także o poszukiwanie sposobów uczynienia ich bardziej sprawiedliwymi i zapewnienia zgodności z prawem Unii, aby umożliwić konsumentom łatwiejsze uczestnictwo, w tym w wyborze klauzul umożliwiających uzyskanie bardziej świadomej zgody;
16. przypomina, że ograniczenia dotyczące korzystania z treści cyfrowych i usług cyfrowych, takie jak ograniczenia techniczne, w tym ograniczenia interoperacyjności, lub ograniczenia wynikające z umów licencyjnych dla użytkowników końcowych mogą naruszać prawo Unii, jeżeli nie spełniają uzasadnionych oczekiwań konsumentów, chronionych na mocy dyrektywy o treściach cyfrowych;
17. zwraca uwagę, że warunki umowne są często akceptowane przez użytkowników bez ich przeczytania; ponadto zwraca uwagę, że w przypadku gdy warunki umowne pozwalają

użytkownikom na rezygnację z zastosowania poszczególnych klauzul, dostawcy usług mogą wymagać od użytkowników, aby robili to za każdym razem, aby nakłonić użytkowników do akceptacji tych warunków;

18. odnotowuje, że większość warunków umownych może być jednostronnie zmieniana przez platformy bez informowania konsumentów, co ma szkodliwy wpływ na ochronę konsumentów, a także apeluje o lepszą ochronę konsumentów przez zastosowanie skutecznych środków;
19. zwraca się do Komisji o wprowadzenie dla platform wytycznych dotyczących lepszego informowania konsumentów o tych warunkach umownych, np. za pośrednictwem komunikatów podręcznych zawierających najważniejsze informacje dotyczące tych warunków;
20. uważa, że na początku każdego takich warunków umowy powinno być wyświetlane streszczenie tekstu warunków umownych napisane jasnym i zrozumiałym językiem, a także umożliwiające łatwą rezygnację z klauzul opcjonalnych; uważa, że Komisja powinna stworzyć wzór takich streszczeń;
21. podkreśla, że w warunki umowne powinny skutecznie gwarantować, by udostępnianie wszystkich danych stronom trzecim do celów handlowych opierało się na zgodzie użytkownika i by tym samym ustanowiono wysoki poziom ochrony danych i bezpieczeństwa;
22. zaleca, aby wszelkie środki zaradcze dotyczące dostępu do danych wprowadzono tylko w celu przeciwdziałania niedoskonałościom rynku, aby były one zgodne z RODO, dawały konsumentom prawo do wyrażenia sprzeciwu wobec udostępniania danych oraz zapewniały im rozwiązania techniczne pomagające w kontroli przepływów ich danych osobowych i zarządzaniu nimi, a także w korzystaniu ze środków dochodzenia roszczeń;
23. zwraca się do Komisji o zadbanie o to, by konsumenci mogli wciąż korzystać z podłączonego urządzenia i wszystkich jego podstawowych funkcji, nawet jeżeli nie wyrażą zgody lub wycofają swoją zgodę na dzielenie się danymi nieoperacyjnymi z producentem wyrobu lub osobami trzecimi; ponownie zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia w warunkach umownych przejrzystości w odniesieniu do możliwości i zakresu wymiany danych ze stronami trzecimi;
24. apeluje o wzmocnienie prawa konsumentów do wyrażania świadomej zgody i swobody wyboru przy przekazywaniu danych;
25. podkreśla, że dyrektywa (UE) 2019/2161, dyrektywa (UE) 2019/770 i dyrektywa (UE) 2019/771 nadal wymagają właściwej transpozycji i wdrożenia; zwraca się do Komisji o uwzględnienie tego faktu przy podejmowaniu dodatkowych środków odpowiadających zmianom zachodzącym na rynku;
26. odnotowuje wzrost liczby „inteligentnych umów”, takich jak umowy oparte na technologiach rozproszonego rejestru, bez jasnej podstawy prawnej;
27. zwraca się do Komisji o ocenę rozwoju i wykorzystania technologii rozproszonego

rejestr, w tym „inteligentnych umów”, w szczególności kwestii legalności, a także egzekwowania inteligentnych umów w sytuacjach transgranicznych oraz przedstawienia wytycznych w tym zakresie w celu zapewnienia pewności prawa dla przedsiębiorstw i konsumentów, jak również do podjęcia inicjatyw ustawodawczych jedynie wówczas, gdy w następstwie oceny wskazane zostaną konkretne braki;

28. zwraca się w szczególności do Komisji o zaktualizowanie jej wytycznych dotyczących dyrektywy 2011/83/UE¹ (dyrektywa w sprawie praw konsumentów) w celu wyjaśnienia, czy uważa inteligentne umowy za objęte wyłączeniem przewidzianym w art. 3 ust. 3 lit. l), a jeśli tak, to w jakich okolicznościach, a także w celu wyjaśnienia kwestii prawa do odstąpienia;
29. apeluje o udzielenie wskazówek w sprawie transakcji transgranicznych, a także w sprawie obowiązujących przepisów odnoszących się do wymogów dotyczących poświadczenia notarialnego;
30. podkreśla, że we wszelkich przyszłych wnioskach ustawodawczych należy kierować się dowodami i dążyć do usunięcia obecnych nieuzasadnionych barier w świadczeniu usług cyfrowych przez platformy internetowe, a także zapobiegać potencjalnym nowym barierom mogącym się pojawić, przy jednoczesnej poprawie ochrony konsumentów; uważa, że takie wnioski powinny mieć na celu osiągnięcie trwałego i inteligentnego wzrostu, sprostanie wyzwaniom technologicznym oraz zapewnienie sprawiedliwego i bezpiecznego jednolitego rynku cyfrowego dla wszystkich;
31. podkreśla jednocześnie, że nowe unijne zobowiązania nałożone na platformy muszą mieć charakter proporcjonalny i być wyraźnie zdefiniowane, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń regulacyjnych lub zbędnych ograniczeń, a także muszą im przyświecać cele ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, a tym samym muszą zapewnić równe warunki dla przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), oraz ochronę zdrowia i bezpieczeństwa naszych obywateli; podkreśla potrzebę zapobiegania nadmiernie rygorystycznemu wdrażaniu przepisów unijnych przez państwa członkowskie;
32. zwraca się do Komisji o podjęcie prac nad możliwością przedstawienia, w ramach pakietu związanego z aktem prawnym o usługach cyfrowych, szeregu wniosków, w tym dotyczących praw umownych w kontekście świadczenia usług cyfrowych, o których mowa w zaleceniach zaprezentowanych w załączniku.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

ZAŁĄCZNIK DO PROJEKTU REZOLUCJI:

SZCZEGÓLWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WNIOSKÓW, O KTÓRE SIĘ ZWRÓCONO

A. ZASADY I CELE WNIOSKÓW, O KTÓRE SIĘ ZWRÓCONO, WCHODZĄCYCH W SKŁAD PAKIETU ZWIĄZANEGO Z AKTEM PRAWNYM O USŁUGACH CYFROWYCH

Pakiet związany z aktem prawnym o usługach cyfrowych powinien obejmować:

- kompleksowy wniosek ustawodawczy zmierzający do rewizji dyrektywy o handlu elektronicznym w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego i swobodnego przepływu usług cyfrowych;
- wniosek ustawodawczy dotyczący regulacji *ex ante* dużych platform, dotyczący kwestii niedoskonałości rynku i wzmacniającej przejrzystość, oparty na rozporządzeniu w sprawie stosunków między platformami internetowymi a przedsiębiorstwami;
- wnioski dotyczące praw umownych w kontekście świadczenia usług cyfrowych, uzupełniające akt prawny o usługach cyfrowych, w ramach pakietu, oparte na zaleceniach określonych w niniejszym załączniku, po gruntownej analizie transpozycji i wdrożenia niedawno przyjętych instrumentów prawnych w dziedzinie ochrony konsumentów, a także zmiany rozporządzenia (UE) nr 910/2014¹ (rozporządzenie eIDAS) w świetle rozwoju technologii identyfikacji wirtualnej, tak by poprawić skuteczność interakcji elektronicznych między przedsiębiorstwami i konsumentami.

B. ZALECENIA

Zalecenie 1. Cel

Wnioski powinny mieć na celu wzmocnienie przepisów prawa cywilnego i handlowego mających zastosowanie do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność online w zakresie usług cyfrowych, w tym aspektów, w których wykryto konkretne braki w następstwie szczegółowej oceny skutków, aspektów prawa cywilnego i handlowego technologii rozproszonego rejestru, a w szczególności inteligentnych umów.

Wnioski powinny również zmierzać do tego, by warunki umowne były bardziej zrozumiałe, oraz do zapewnienia osobom fizycznym faktycznej możliwości rezygnacji z zastosowania niektórych klauzul lub wynegocjowania warunków indywidualnych.

Zalecenie 2. Zakres stosowania

Wnioski dotyczące praw umownych powinny skupiać się jedynie na aspektach prawa

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

cywilnego i handlowego oraz nie powinny mieć wpływu na dyrektywę o handlu elektronicznym. Powinny być spójne z przepisami dotyczącymi reklamy określonymi w dyrektywie o nieuczciwych praktykach handlowych oraz z przepisami dotyczącymi treści cyfrowych i usług cyfrowych określonymi w dyrektywie w sprawie treści cyfrowych.

Zalecenie 3. Zasady ogólne

Zasada przejrzystości

Wszelkie warunki lub inne klauzule dotyczące korzystania powinny być łatwo dostępne i łatwo zrozumiałe oraz sformułowane jasno i wyraźnie. Aby uniknąć niewłaściwej i wprowadzającej w błąd reklamy, konsumenci powinni otrzymywać poprawne i adekwatne informacje na temat funkcji i ograniczeń technicznych związanych z treściami cyfrowymi i usługami cyfrowymi. Jeżeli połączony produkt lub usługa zależą od jednej lub kilku usług, by mogły funkcjonować lub funkcjonować w sposób optymalny, reklamodawcy i pośrednicy reklamowi muszą dopilnować, aby konsumenci rozumieli, że produkt lub usługa nie mogą być wykorzystywane bez usługi dodatkowej. Aby umożliwić konsumentom zidentyfikowanie najważniejszych kwestii i zrozumienie konsekwencji wyrażenia przez nich zgody, Komisja powinna stworzyć wzór streszczenia kluczowych warunków umów lub umów licencyjnych użytkownika końcowego, który byłby wyświetlany na początku.

Zasada rzetelności

Przed akceptacją przez użytkownika końcowego powinna być możliwa zmiana lub wyłączenie wszelkich warunków lub innych klauzul dotyczących korzystania, które nie są ściśle niezbędne dla świadczenia usługi cyfrowej lub wymagane prawem („opt-out”). Przedsiębiorstwa powinny również móc ograniczyć niektóre usługi, jeśli dana osoba zdecyduje o takim „opt-out”, lecz nie powinny mieć możliwości całkowitej odmowy dostępu ani ograniczenia zasadniczych elementów cyfrowej usługi lub produktu mających związek lub w inny sposób powiązanych z usługą cyfrową.

Zasada pewności prawa

Należy jasno ustalić, że każdorazowo gdy m.in. warunki umowne i inteligentne umowy podlegają prawnej definicji umowy, zastosowanie mają wszystkie właściwe przepisy dotyczące ochrony konsumentów przewidziane w dyrektywie w sprawie praw konsumentów.

Należy wyjaśnić, czy sama akceptacja warunków dotyczących korzystania może być uznana za świadomą zgodę lub czy lub skorzystanie z usługi cyfrowej odbywa się bez potwierdzenia, że użytkownik końcowy zapoznał się z takimi warunkami lub innymi klauzulami dotyczącymi korzystania.

Egzekwowanie i sankcje

Państwa członkowskie powinny lepiej egzekwować prawo konsumentów do wyrażania świadomej zgody i swobody wyboru przy przekazywaniu danych reklamodawcom i pośrednikom reklamowym. Państwa członkowskie powinny umożliwić konsumentom dochodzenie roszczeń oraz ustalić zasady dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów w zakresie praw umownych i przyjąć wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby były one wdrażane. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	7.7.2020
Wynik głosowania końcowego	+ : 39 - : 1 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Petra De Sutter, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Andrey Kovatchev, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marion Walsmann, Marco Zullo
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Pascal Arimont, Marco Campomenosi, Maria da Graça Carvalho, Edina Tóth, Stéphanie Yon-Courtin

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

39	+
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EPP	Pascal Arimont, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth, Marion Walsmann
GREENS/EFA	David Cormand, Petra De Sutter, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ID	Markus Buchheit, Marco Campomenosi, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
NI	Marco Zullo
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Alex Agius Saliba, Biljana Borzan, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose

1	-
ID	Hynek Blaško

4	0
EUL/NGL	Kateřina Konečná, Anne-Sophie Pelletier
S&D	Brando Benifei, Evelyne Gebhardt

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się